

21 Οκτωβρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΡΙΑ,

Ενάγουσα - Καθ' ης η Αίτηση,

v.

ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ,

Εναγόμενης - Αιτήτριας.

(Αίτηση Αρ. 119/93)

Έφεση — Παράταση της προθεσμίας για υποβολή έφεσης — Η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου να παρατείνει την προθεσμία δεν υπόκειται σε περιορισμούς — Όπου ο διάδικος επιδεικνύει σπουδή για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων του αλλά εκτρέπεται λόγω σφάλματος ή αδιαφορίας του δικηγόρου του μπορεί να δοθεί παράταση νοουμένου ότι δεν διαπιστώνεται άλλος ανατρεπτικός παράγοντας για την απονομή της δικαιοσύνης — Η αποκάλυψη των λόγων έφεσης δεν αποτελεί προϋπόθεση για την παράταση της προθεσμίας για την υποβολή της. 5

Αμέσως μετά την έκδοση, στις 19.3.93, απόφασης εναντίον της σε κτηματική υπόθεση, η αιτήτρια αποτάθηκε στο δικηγόρο της με οδηγίες να υποβάλει έφεση. Η εντολή δεν έγινε δεκτή, οπότε η αιτήτρια αποτάθηκε χωρίς χρονοτριβή σε άλλο δικηγόρο με οδηγίες να υποβάλει έφεση. Ο δικηγόρος αν και αποδέχθηκε την εντολή κατ' αρχήν δεν προχώρησε στη καταχώριση της έφεσης, ούτε απάντησε στην αιτήτρια κατά πόσο οριστικά δεχόταν να αναλάβει την υπόθεση, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της. Χωρίς να πάρει απάντηση από τον δεύτερο δικηγόρο, η αιτήτρια, στις 10.5.93, αποτάθηκε σε τρίτο δικηγόρο ο οποίος ανέλαβε την υπόθεση αλλά διαπίστωσε ότι η προθεσμία για τη καταχώριση της έφεσης είχε παρέλθει. Μετά από μελέτη της υπόθεσης ο νέος δικηγόρος υπόβαλε στις 3.7.93 αίτηση στο Επαρχιακό Δικαστήριο για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή έφεσης, δυνάμει της Δ.35, θ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Η αίτηση απορρίφθηκε και επαναλήφθηκε ενώπιον του Εφετείου. 10 15 20

Αποφασίσθηκε ότι:

Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου για την παράταση της προθεσμίας 25

- για την υποβολή έφεσης δεν υπόκειται σε περιορισμούς. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου συναρτάται με τα συμφέροντα της δικαιοσύνης, που είναι έννοια σύνθετη και πολυδιάστατη, συνυφασμένη με το σύνολο των αρχών του δικαίου και τα ιδιαίτερα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Εκείνος που επιδιώκει το δίκαιο δεν μπορεί να επιδείξει αδιαφορία για τα δικαιώματά του ή εκείνα του αντιδίκου ή καταφρόνηση για τα θεσμικά πλαίσια άσκησης των δικαιωμάτων του. Εκεί όμως που επιδεικνύει σπουδή για την άσκηση των δικαιωμάτων του και εκτρέπεται λόγω σφάλματος ή αδιαφορίας του δικηγόρου, μπορεί να τύχει συγχώρεσης νοουμένου ότι δεν διαπιστώνεται άλλος ανατρεπτικός παράγοντας για την απονομή της δικαιοσύνης. Η αποκάλυψη των λόγων της έφεσης δεν αποτελεί προϋπόθεση για την παράταση της προθεσμίας για την υποβολή της. Στη προκείμενη περίπτωση η καθυστέρηση της αιτήτριας να υποβάλει έφεση δεν οφειλόταν σε αδιαφορία ή καταφρόνηση των Θεσμών και δεν συνέτρεχε άλλος λόγος για μη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου προς όφελός της.

Η αίτηση επιτράπηκε με έξοδα εναντίον της αιτήτριας.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

- 20 *Χόπητς ν. Παναγή (1993) 1 Α.Α.Δ. 140.*

Αίτηση.

Αίτηση από την εναγόμενη για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή έφεσης.

Γ. Αμπίζας και Γ. Γεωργιάδης, για την αιτήτρια.

- 25 *Α. Ερωτοκρίτου, για την καθ' ης η αίτηση.*

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφασή του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πιχής.

- 30 **ΠΙΚΗΣ, Δ.:** Στις 19/3/93 εκδόθηκε απόφαση εναντίον της αιτήτριας (εναγομένης), με την οποία διατάχθηκε η εγγραφή δικαιώματος διάβασης υπέρ του δεσπόμενου κτήματος της καθ' ης η αίτηση (ενάγουσας) μέσω του κτήματός της. Αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης η αιτήτρια αποτάθηκε στο δικηγόρο της με οδηγίες όπως υποβάλει έφεση. Η εντολή δεν έγινε δεκτή, οπότε η αιτήτρια αποτάθηκε χωρίς χρονοτριβή σ' άλλο δικηγόρο με οδηγίες όπως υποβάλει έφεση. Απ' όσα εκτίθενται στην ένορκη δήλωσή της, ο δικηγόρος στον οποίο αποτάθηκε αποδέχθηκε την εντολή προκαταρκτι-

κά, αναλαμβάνοντας να της γνωστοποιήσει σε σύντομο χρόνο τη θέση του ως προς τα περαιτέρω. Σε επανειλημμένα διαβήματα της αιτήτριας (και μελών της οικογένειάς της) για την καθυστέρηση του δικηγόρου να επιληφθεί του θέματος, ο τελευταίος τους καθησύχαξε, βεβαιώνοντάς τους ότι θα είχαν σύντομα την απάντησή του. Η παράταση της αδράνειας του δεύτερου δικηγόρου οδήγησε την αιτήτρια να αποταθεί σε τρίτο δικηγόρο, το συνήγορό της στην παρούσα διαδικασία. Διαπιστώθηκε τότε (10/5/93) ότι η προθεσμία των έξι εβδομάδων για την υποβολή έφεσης είχε εκπνεύσει. Μετά από διερεύνηση της υπόθεσης από το νέο δικηγόρο, υποβλήθηκε στις 3/7/93 αίτηση στο Επαρχιακό Δικαστήριο για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή έφεσης (Δ.35 θ.2). Η αίτηση απορρίφθηκε. Το αίτημα επαναλήφθηκε ενώπιόν μας. Η επίλυσή του αποτελεί το επίδικο θέμα της ενώπιόν μας διαδικασίας.

Η εφεσίβλητη δεν αμφισβητεί τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την αίτηση ή τις προεκτάσεις τους. Η ένστασή της επικεντρώνεται στις αντικειμενικές επιπτώσεις από την ανατροπή της τελεσιδικίας που θα επιφέρει η παράταση της προθεσμίας για την υποβολή έφεσης. Εκτός από την παράταση της αβεβαιότητας ως προς τα δικαιώματα της εφεσίβλητης που θα επιφέρει η έγκριση του αιτήματος, δεν υπάρχει ισχυρισμός για άλλες δυσμενείς επιπτώσεις· συγκεκριμένα δεν προβάλλεται οποιοσδήποτε ισχυρισμός, ότι μετά την εκπνοή του χρόνου για την άσκηση έφεσης, η εφεσίβλητη προέβη με έρεισμα την τελεσιδικία σε οποιοσδήποτε ενέργειες που δεν μπορεί να αναστραφούν.

Και οι δυο πλευρές αναγνωρίζουν ότι η δικαιοδοσία του δικαστηρίου για την παράταση της προθεσμίας για την υποβολή έφεσης δεν υπόκειται σε περιορισμούς. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου συναρτάται με τα συμφέροντα της δικαιοσύνης, όπως επαναβεβαιώνεται στην πρόσφατη απόφαση στη **Χόππης ν. Παναγή** (1993) 1 Α.Α.Δ. 140. Όπως εξηγείται, τα συμφέροντα της δικαιοσύνης είναι έννοια σύνθετη και πολυδιάστατη, συνυφασμένη με το σύνολο των αρχών του δικαίου και τα ιδιαίτερα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Εκείνος ο οποίος επιδιώκει το δίκαιο δεν μπορεί να επιδείξει αδιαφορία για τα δικαιώματά του ή εκείνα του αντιδίκου του ή καταφρόνηση για τα θεσμικά πλαίσια άσκησης των δικαιωμάτων του. Εκεί όμως που επιδεικνύει σπουδή για την άσκηση των δικαιωμάτων του και εκτρέπεται λόγω σφάλματος ή αδιαφορίας του δικηγόρου, μπορεί να τύχει συγχώρησης νοουμένου ότι δε διαπιστώνεται άλλος ανατρεπτικός παράγοντας για την απονομή της δικαιοσύνης. Η αποκάλυψη των λόγων της έφεσης δεν αποτελεί προϋπόθεση για την παράταση της προθεσμίας για την υποβολή έφεσης. Στην προκείμενη περίπτωση η καθυστέρηση της αιτήτριας να υπο-

- βάλει έφεση μέσα στα θεσμικά χρονικά πλαίσια, δεν οφειλόταν σε αδιαφορία ή καταφρόνηση των θεσμών. Θα ήταν ασφαλώς καλύτερο αν υποβαλλόταν αίτηση για παράταση μόλις είχε διαπιστωθεί ότι
- 5 ο οποίος διέρρευσε ο χρόνος για την υποβολή έφεσης. Ο χρόνος όμως ο οποίος διέρρευσε για τη μελέτη της υπόθεσης, δε μετέβαλε ουσιωδώς τα κρίσιμα γεγονότα για την άσκηση της διακριτικής μας ευχέρειας.

- Υπό το φως των γεγονότων της υπόθεσης, κρίνουμε ότι δικαιολογείται η άσκηση της διακριτικής μας ευχέρειας υπέρ της αιτήτριας. Η αίτηση εγκρίνεται. Ο χρόνος για την υποβολή έφεσης πα-
- 10 ρατείνεται για επτά ημέρες από σήμερα.

Τα έξοδα της παρούσας αίτησης θα βαρύνουν την αιτήτρια και επιδικάζονται υπέρ της καθ' ης η αίτηση.

Η αίτηση εγκρίνεται με έξοδα σε βάρος της αιτήτριας.